

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010131
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3518010131.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému P. D., E.. XX.XX.XXXX K. A., trvale bytom I. Z. O., Z. I. A. B. Č.. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 27. apríla 2018 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: P.U. D., E.. XX.XX.XXXX K. A., trvale bytom I. Z. O., Z. I. A. B. Č.. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

je vinný, že

dňa 16.12.2017 v čase o 21:21 h v obci P. A. B. z mobilného čísla XXXXXXXXXX telefonoval poškodenej Ľ. X., bývalej družke a matke ich spoločnej dcéry Z., ktorá sa nachádzala v S. J. v byte na ulici Š. Č.. XXX/XX na jej mobilné číslo XXXX XXX XXX, pričom jej uviedol slová: „zabijem ťa a potom zabijem aj seba“, načo poškodená Ľ. X. dostala strach o svoj život a zdravie, že svoje vyhrážky uskutoční, nakoľko sa takéhoto konania P. D. dopustil voči nej v minulosti a preto kontaktovala linku 158,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, uvedený čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n), 37 písm. m), § 38 ods.2, 3, 8 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 12.03.2018 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 890/17/3304-30 zo dňa 12.03.2018, na obvineného P. D., E.. XX.XX.XXXX K. A., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/38/2018-133 zo dňa 21.03.2018, ktorým uznal obvineného za vinného v zmysle obžaloby. Obvinený P. D.F. podal voči predmetnému trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 27.04.2018 za účasti obžalovaného, jeho obhajcu, poškodenej L. X. a zistil nasledovné:

Obžalovaný P. D. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 890/17/3304-30 zo dňa 12.03.2018, doručenej súdu dňa 12.03.2018, právne kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného Libora Krajčovica na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval, poškodenej sa osobne ospravedlnil. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora a poškodenej v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, o náhrade škody príp. ochrannom opatrení.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom predmetných trestných činov sú primárne medziľudské vzťahy a právo poškodených nebyť vystavovaný závažným vyhrážkam. Hmotným predmetom útoku bola osoba poškodenej, ktorá tieto vyhrážky vnímala a bola schopná im porozumieť. Konaním obžalovaného došlo k porušeniu týchto objektov, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej

stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonával dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerával len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste a ochrannom opatrení podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku. Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonával len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a ochrannom opatrení, a to oboznámením znaleckého posudku znalca MUDr. Slávky Lenerovej č. 25/2018 zo dňa 25.02.2018, s listom poškodenej zo dňa 06.02.2018, aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, lustrácie v evidencii priestupkov, správ OR PZ NM, správ o povesti od Obce I. Z. O., oboznámením sa so spisom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/153/2014 a 1T/57/2017.

Zo znaleckého posudku MUDr. Slávky Lenerovej, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria, č. 25/2018 zo dňa 25.02.2018 vyplýva, že obžalovaný P. D. v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou v pravom slova zmysle. Trpel rozvinutým syndrómom závislosti od alkoholu stredne ťažkej závažnosti. V ebriete dochádza u neho k odbrzdzeniu zábran, je impulzívny, správa sa verbálne agresívne, v minulosti aj brachiálne agresívne. Obžalovaný v čase spáchania trestného činu bol v ľahkej ebriete. Jeho rozpoznávacíe schopnosti boli plne zachované, jeho ovládacie schopnosti boli ľahko znížené, ale len vo forenzne nevýznamnej miere. Znalec odporúča výkon ústavného ochranného protialkoholického liečenia (toto bolo obžalovanému uložené vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/57/2017), čo zlepší prognózu sociálne adaptívnejšieho fungovania v budúcnosti. V deň skutku dňa 17.12.2017 o 02,14 hod mu bolo namerané 0,32 mg/L, čo je približne 2,5 promile alkoholu v krvi.

Z listu poškodenej zo dňa 06.02.2018 vyplýva, že žiada súd o mierne potrestanie jej bývalého druha P. D.F., nakoľko jej pomáhal s výchovou ich dcéry, prispieval aj finančne a momentálne je na všetko sama a obžalovaný chýba aj ich dcére, ktorá má zdravotné problémy.

Obžalovaný bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný a má evidované viaceré priestupkové záznamy za skutky s prvkami násilia voči poškodenej L. X.. Naposledy bol súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/57/2017 zo dňa 25.04.2017, právoplatným dňa 27.04.2017, ktorým bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, kedy sa vyhrážal zabitím poškodenej L. X., na tom skutkovom základe, že dňa 21.10.2016 v čase okolo 16:30 h v S. J. pri Dome kultúry O. sa telefonicky vyhrážal svojej družke L. X. slovami "kurva hnusná pod domov, lebo ťa zabijem", čo odmietla a následne ju vyhľadala a opakovane od nej žiadala kľúče, ktoré mu predtým odovzdala, pritom jej povedal, že ju podreže ako kačicu, ktorá z obavy o svoj život, že by mohol svoje vyhrážky uskutočniť, išla na Políciu a následne sa do miesta ich spoločného bydliska už nevrátila. Za to mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu súd uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonával dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe,
- c) preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,

- d) z osobitného motívu, alebo
- e) verejne.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd zvažil všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Súd prihliadol na zistenie dvoch poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti), prihliadnuc na zistenie jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j. že obžalovaný P. D. už bol za trestný čin odsúdený a nemá zahladené všetky odsúdenia. Súd v danej veci ukladal trest za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, kde je po úprave pri prevahe poľahčujúcich okolností trestná sadzba vo výmere 6 (šesť) mesiacov až 26 (dvadsaťšesť) mesiacov, teda súd vzhľadom na prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností musel znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu, t. j. o 10 (desať) mesiacov. V danom prípade súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 10 (desať) mesiacov s poukazom na skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia ani uložené sankcie za priestupky nevedli u obžalovaného dostatočne k jeho náprave a prevýchove k tomu, aby viedol riadny život, keď následne opäť začal páchať trestnú činnosť aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam a napriek tomu, že mu bola v predchádzajúcom odsúdení uložená ochranná protialkoholická ústavná liečba, obžalovaný sa žalovaného trestného činu dopustil pod vplyvom alkoholu. Obžalovaného možno považovať za recidivistu vo vzťahu k žalovanej trestnej činnosti. Zároveň však samosudkyňa určila výšku trestu v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby, nakoľko za prejednávane trestné konanie obžalovaného, spôsob jeho spáchania a v neposlednom rade i následok, aký spôsobilo, by sa trest vo vyššej výmere súdu javil ako neprimerane prísny a nespĺňal by dôsledne všetky zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona. Takto uložený trest zodpovedá naplneniu účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., t. j. individuálne - preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku,

ochrany spoločnosti, výchovy páchatel'a, či morálneho odsúdenie páchatel'a. Uložený trest súd považuje za primeraný a zákonný.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, keďže pred spáchaním predmetného trestného činu v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V danom prípade súd o nároku na náhradu škody nerozhodoval, nakoľko s predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhradu škody tzv. adhézne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.